Ἐν Ἀθήναις 28 Μαρτίου 1930

Πρός

τὸν κ. Μαρ. Σταματίου

Θεσσαλονίκην

Ἀθήναις —

Εἰς ἀπάντησιν ἀγαπητοῦ μοι γράμματος ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἀφοῦ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὑπηρέτησα τὴν πατρίδα μου ὡς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματείας εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὡς καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἐξελέγην τὸ ἔτος 1926 ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὡς ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ Τμήματος Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐκλογῆς μου ταύτης ἐπροξενήθη εἰς ἐμὲ ἀνυπολόγιστος χαρὰ καὶ ἱκανοποίησις, ἐπεθύμησα νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιτεύξει τοῦ σκοποῦ μου. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθεν ἡ ἐπιστράτευσις τῶν ἐφέδρων καὶ ἐγὼ ἐκλήθην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀπεφάσισα νὰ ἀναβάλω τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου μου μέχρι τῆς ἀπολύσεώς μου ἀπὸ τὸν στρατόν. Ἀπολυθεὶς δὲ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1929 ἐπεθύμησα νὰ ἐκφωνήσω τὸν λόγον μου τὸν Ἰούλιον τοῦ 1929 ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἀλλὰ τὸ ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἀκαδημίας ὅριον τῶν 15 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς μου ἐπῆλθε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστρατεύσεως μου καὶ ἐγὼ ἐστερήθην τὴν χαρὰν νὰ ἐκφωνήσω τὸν λόγον μου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς σας ἐννοῶ, ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφωνήσω τὸν λόγον μου, ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἐκφωνήσω, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τοιούτου θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιφέρω εἰς αὐτὸν ὀλίγας τινὰς διορθώσεις καὶ προσθήκας, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ 1929 μέχρι σήμερον ἔχουν ἐκδοθῆ πολλὰ νέα ἔργα περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν μου. Ἐὰν λοιπὸν ἡ Ἀκαδημία ἐπιθυμῇ νὰ ἐκφωνήσω τὸν λόγον μου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὅτε ὁ διορισμός

Ἐν Ἀθήναις 28 Μαρτίου 1930

Πρός

τὸν κ. Μαρ. Σταματίου

Θεσσαλονίκην

Ἀθήναις —

Εἰς ἀπάντησιν ἀγαπητοῦ μοι γράμματος ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἀφοῦ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὑπηρέτησα τὴν πατρίδα μου ὡς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματείας εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὡς καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἐξελέγην τὸ ἔτος 1926 ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὡς ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ Τμήματος Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐκλογῆς μου ταύτης ἐπροξενήθη εἰς ἐμὲ ἀνυπολόγιστος χαρὰ καὶ ἱκανοποίησις, ἐπεθύμησα νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιτεύξει τοῦ σκοποῦ μου. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθεν ἡ ἐπιστράτευσις τῶν ἐφέδρων καὶ ἐγὼ ἐκλήθην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀπεφάσισα νὰ ἀναβάλω τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου μου μέχρι τῆς ἀπολύσεώς μου ἀπὸ τὸν στρατόν. Ἀπολυθεὶς δὲ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1929 ἐπεθύμησα νὰ ἐκφωνήσω τὸν λόγον μου τὸν Ἰούλιον τοῦ 1929 ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἀλλὰ τὸ ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἀκαδημίας ὅριον τῶν 15 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς μου ἐπῆλθε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστρατεύσεως μου καὶ ἐγὼ ἐστερήθην τὴν χαρὰν νὰ ἐκφωνήσω τὸν λόγον μου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς σας ἐννοῶ, ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφωνήσω τὸν λόγον μου, ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἐκφωνήσω, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τοιούτου θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιφέρω εἰς αὐτὸν ὀλίγας τινὰς διορθώσεις καὶ προσθήκας, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ 1929 μέχρι σήμερον ἔχουν ἐκδοθῆ πολλὰ νέα ἔργα περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν μου. Ἐὰν λοιπὸν ἡ Ἀκαδημία ἐπιθυμῇ νὰ ἐκφωνήσω τὸν λόγον μου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὅτε ὁ διορισμός

δὰ ἐμείνατο ἀπὸ τὸν δεκαπενθήμερον ἢ ἀπὸ ὅπου καὶ ἀπόρημοι δὰ δανειάσῃ ἀπὸ ἄλλον ἐχορτάρια καὶ ἀγροτέρους καπνιάς. Ἀνέβαινε καὶ ἔβραζεν ὁ βασιλικὸς ἢ τὸν ἐπόνεσα δὰ δανειάσῃ ἀπὸ Χίον διότι καὶ καλὰ γίλια, καὶ πῆρε ἐμπρός, ἤτανε ἀπὸ τὰ ἄγια Γιαννάκεια, δὰ νὰ μὴ χάνουν τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου, ἀλλὰ τὸν παρόντα λογαριάζονται, ὅτι καλὰ τὸν δάρκεσαν τὸν σαρκοῦλον του, δὰ ἐπαραλοσσεῖτο ὁ δάσκαλός του — διαλυχὺ μέχρι σήμερα οὐδὲν ἐπαλείχθη, καὶ τὸ χωριὸ ἔχουν ἢ κοινότης τώρα εἶτε νεοσύλλογος, καὶ δὲν εἶδοσαν ἐπάνω σὲ δεκαπέντε φορτηγὰ καὶ τὰ ἔπαιρνε ἡ βάρκα, καὶ ἀδύνατον νὰ ἀφήσῃ πανόλεθρον δίδυμον, ἔλεγε παιδιὰ βγάνουν μύτες, καὶ δὲν τὸ ταμπεῖον μας εἶναι ἐπάνω μένα. καὶ οἱ ἐδῶ ἐπεμβάσεις ἔπαιρναν ἄλλοι, ἔφευγε, καὶ ἔβαζε πέτρες ὅλα φορτία —

Σᾶς ἐπρόκειτο τὸ ἀνατολικὸ Κυρ. Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἔχετε δικαίωμα, ὅτι ἀδύνατον ἡ κοινότης μας νὰ ἀγοράσῃ, καὶ καλὰ θὰ νέσεται ὁ δίδυμος δὲ φορτηγὸν καὶ ἐβάζοι τίποτε ἢ ποιὸς τοῦτο ἐδῶ ἄγκυρα.

Ἔχετε δικαίωμα δικαίωμα, ὅτι ὁ δίδυμος παῖδ' ὅλην τὴν ἀπορίαν εἶτε ἀδέσποτος καὶ δι' ἐρείπιον δὲ ἐπόβλεψεν ἄγκυρα ἢ τὴν παιδιὰ τοῦ Χίου. — Ἐὰν δὲν ἀν δὲν ἐμπόδιζαν τὴν ἐπιθυμία μας, δι' ἢ μᾶς παῖδ' ἤθελε.

Σᾶς παρακαλῶ, ὅδεν ὅλως ἐπιμένετε καὶ ὑπερασπίζετε παρά, ἂν δὲ ἀποδεχθῆ ὁ ἢ ἄλλος δίδυμος ἐκεῖνος ἐπὶ διαθήκῃ τοῦ τὸν δύο ἐκκλησίαν μπρὸν δικ. ἄγκυρα καὶ ἀλλοῦ, ἢ ὄχι, δι' ἀπὸ ἀναλαβεῖ νὰ παρακαλέσῃ καὶ ὑγείαν.

Τὸ ποιοῦ τὸν μας τὸ ἐπιχειρεῖτε

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Κ[illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΟΜΟΣ